

Sygn. akt III AUa 936/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 listopada 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Lublinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia	SA Małgorzata Rokicka-Radoniewicz (spr.)
Sędziowie:	SA Marcjanna Górską SA Barbara Hejwowska
Protokolant: sekr. sądowy Bożena Karczmarz	

po rozpoznaniu w dniu 14 listopada 2012 r. w Lublinie

sprawy S. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

na skutek apelacji wnioskodawcy S. S.

od wyroku Sądu Okręgowego w Siedlcach

z dnia 13 czerwca 2012 r. sygn. akt IV U 686/11

oddala apelację.

III AUa 936/12

UZASADNIENIE

Organ rentowy – Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. decyzją z dnia 12 sierpnia 2011 roku odmówił S. S. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, ponieważ wnioskodawca, który został uznany przez lekarza orzecznika za częściowo niezdolnego do pracy od 25 maja 2011 roku, nie udowodnił wymaganego 5 letniego okresu ubezpieczenia w ostatnim dziesięcioleciu przed zgłoszeniem wniosku o rentę ani przed powstaniem niezdolności.

Odwołanie od tej decyzji wniósł S. S. do Sądu Okręgowego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Siedlcach domagając się zmiany decyzji i uwzględnienia okresu pracy na lotnisku w W. ilości 2 lat, miesiąca i 21 dni.

Wyrokiem z dnia 13 czerwca 2012 roku Sąd Okręgowy w Siedlcach oddalił odwołanie. Sąd Okręgowy ustalił, że wnioskodawca S. S., urodzony (...), w dniu 27 maja 2011 roku złożył wniosek o rentę z tytułu niezdolności do pracy. Lekarz orzecznik uznał go za częściowo okresowo niezdolnego do pracy od 25 lipca 2011 roku do 31 lipca 2014 roku, przy czym wnioskodawca w ostatnim dziesięcioleciu przed powstaniem niezdolności do pracy lub przed zgłoszeniem

wniosku nie udowodnił 5 letniego wymaganego okresu ubezpieczenia, bowiem jego okres składkowy i nieskładkowy wynosi 4 lata, 4 miesiące i 28 dni. Sąd Okręgowy przeprowadził dowód z opinii biegłych sądowych lekarzy ortopedy i neurologa w celu ustalenia, czy niezdolność do pracy wnioskodawcy mogła powstać w 2003 roku bądź wcześniej. Biegli po rozpoznaniu stanu po leczeniu operacyjnym dyskopatii L5-S1 z następowym niedowładem wiotkim stopy lewej i upośledzeniem sprawności chodu, zespołu bólowego kręgosłupa L/S z torem korzeniowym lewostronnym na podłożu zmian dyskopatycznych, zespołu bólowego kręgosłupa szyjnego na podłożu zmian dyskopatycznych uznali, że wnioskodawca jest częściowo niezdolny do pracy i niezdolność ta istnieje od 21 kwietnia 2010 roku. Do opinii biegłych wnioskodawca nie zgłosił zastrzeżeń. Sąd Okręgowy analizując przesłanki wymagane do uzyskania prawa do renty uznał, że wnioskodawca nie spełnił warunki wymienionego w art.57 ust.1 pkt.2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w związku z art.58 ust.1 pkt.5 tej ustawy – nie udowodnił 5 letniego okresu ubezpieczenia w ostatnim dziesięcioleciu przed zgłoszeniem wniosku o rentę – od 27 maja 2001 roku do 27 maja 2011 roku ani w dziesięcioleciu przed powstaniem niezdolności do pracy – od 21 kwietnia 2000 roku do 21 kwietnia 2010 roku.

Od tego wyroku apelację wniósł wnioskodawca S. S. zaskarżając wyrok w całości. Z treści apelacji należy wywnioskować, że wnioskodawca, przyznając, że nie udowodnił 5 letniego okresu ubezpieczenia w ostatnim dziesięcioleciu przed zgłoszeniem wniosku ani przed powstaniem niezdolności do pracy, jednocześnie kwestionuje ustalenie daty powstania niezdolności oraz podnosi, że jego stan zdrowia uległ obecnie pogorszeniu, przedstawiając na te okoliczności dokumenty.

Wnosił o zmianę wyroku i decyzji organu rentowego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja jest bezzasadna.

Istotą sprawy było ustalenie, czy wnioskodawca spełnia warunki wymagane przez przepis art.57 ust.1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz.U. Nr 253 z 2009 roku, poz.1227) Warunki te to:

1. uznanie za niezdolnego do pracy;
2. posiadanie wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego, wymienionego w art.58 ust.1 pkt. ustawy;
3. powstanie niezdolności do pracy w czasie trwania ubezpieczenia lub nie później niż 18 miesięcy od ustania ubezpieczenia.

Organ rentowy odmówił przyznania wnioskodawcy prawa do renty po stwierdzeniu, że wnioskodawca nie legitymuje się wymaganym okresem składkowym i nieskładkowy w ostatnim dziesięcioleciu przed zgłoszeniem wniosku ani przed powstaniem niezdolności do pracy. Sąd Okręgowy z urzędu dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych lekarzy w celu ustalenia, czy wnioskodawca spełnia wszystkie wymagane przesłanki do nabycia prawa do renty. Biegli sądowi uznali, że wnioskodawca jest częściowo niezdolny do pracy z powodu stanu po operacyjnym leczeniu dyskopatii z następowym niedowładem wiotkim stopy lewej i upośledzeniem sprawności chodu oraz zespołu bólowego kręgosłupa w odcinku L-S i szyjnym. Powstanie tej niezdolności nastąpiło w dniu 21 kwietnia 2010 roku, kiedy wnioskodawca został przyjęty do szpitala na oddział neurologiczny z powodu nagłego zaostrzenia dolegliwości bólowych kręgosłupa, przy czym biegli zwrócili uwagę, że wnioskodawca nie przedstawił żadnej dokumentacji lekarskiej wskazującej na możliwość wystąpienia niezdolności do pracy w okresie wcześniejszym, zwłaszcza w 2003 roku. Wnioskodawca nie zgłaszał żadnych zastrzeżeń do opinii biegłych, ani też nie przedstawił dokumentacji lekarskiej, która mogłaby potwierdzić, że jego niezdolność do pracy mogła powstać w okresie wcześniejszym, tj. przed 2003 rokiem. Nie wykazał również, aby w ostatnim dziesięcioleciu podlegał ubezpieczeniu społecznemu przez wymagany okres 5 lat a przeciwnie – przyznał, że nie podlegał ubezpieczeniu i domagał się ustalenia prawa do renty bez spełnienia ustawowych przesłanek.

Sąd Apelacyjny w pełni podziela ustalenia faktyczne i prawne dokonane przez Sąd Okręgowy. Sąd Okręgowy przeprowadził szczegółowe postępowanie dowodowe oraz ocenił cały materiał dowodowy zgromadzony w sprawie. W uzasadnieniu zaskarżonego wyroku wypowiedział się co do przeprowadzonych dowodów, jak również wyjaśnił podstawę prawną rozstrzygnięcia z przytoczeniem przepisów ustawy.

Apelacja nie zawiera żadnych merytorycznych zarzutów odnoszących się do wydanego przez Sąd Okręgowy wyroku. Przytaczane przez skarżącego okoliczności niemożności podjęcia pracy z powodu schorzeń kręgosłupa i brak środków utrzymania nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, bowiem istotne było wykazanie w postępowaniu istnienia ustawowych przesłanek do nabycia renty, wymienionych powyżej. Dokumentacja dodatkowo dołączona do apelacji nie wskazuje również na spełnienie warunków do uzyskania prawa do renty. Odpis historii choroby z przychodni rejonowej nie zawiera informacji o leczeniu neurologicznym, natomiast historia choroby z poradni neurologicznej dotyczy okresu od 4 lutego 2009 roku, a zatem nie może stanowić podstawy do podważenia ustaleń dokonanych przez biegłych w zakresie daty powstania niezdolności do pracy.

Z tych względów i na mocy art.385 KPC Sąd Apelacyjny orzekł, jak w sentencji.